

do kareli drabové v rchnosti jako poslové či strážcové rchnosti a rušit nářizoval a posílal lidi z obce zdejší na robotu na takové práce vesměs hospodářské a sezonní.

Lidem na robotě zacházelo se hrubě. Trželli s potakem a přišlo, byl poslán domů, ale robotu odbyta, nebyla, ani odpočítána. V rchnost měla vyhrazené vždy první dny v týdnu, ale přišli deště, robotu obyvatele obce zdejší odbyti nemohli následovaly další dny v týdnu a pro sebe nezbylo nic, leda noci. Robotou vázáno bylo veskeré obyvateľstvo obce zdejší tak jako čís. 5., 12., 10., 24., a další, při kterých bylo tenkrát pozemku 2 ha 40 arů museli v rchnosti v Dol Krupě pracovat až 48 dní ručně v roce.

Nikdo se nesměl proti rchnosti opovážiti reptati při práci. Tržell, šafář, dráb a musketýr vzali reptajícího na kancelář, položili přes lavici a byl loit.

U porovnání s dobou nynější čas tu byly hrubě proto utíkali lidé, ne statků k vůli robotě, a celá spousta pozemků ležela ladem, neboť nebylo času pozemky ty pro robotu obotělati.

Bída byla i ve statku o skývu chleba, a v chalupech skrzem chleba ani nezrnali, žitice se ponejvíce pouze z brambory a řepou.

Těs většina rolníků z obce zdejší provozovala povoznictví, neboť dráb nebylo. To statní silnici děl se vškerý provoz, tedy z povoznictví a z přepřeží rolník utřil nějaký ten kreicar ze svého hospodářství jej neviděl.

Lidé se oblekali vesměs kněným plátnem, které sami vyrobili nitě na přestlicích téměř v noci při bídném trůskovém ovětle napřesli a doma na starech ručnících utkali. V zimě oblekali se do kožíků, které též sami vyrobili, neboť v každém síle chová se ovce.